

og ligesom kapitalen foreløbig være unddraget den begunstigedes rådighed. Bestemmelsen tilsigter at tilvejebringe almindelig hjemmel for indkomstbeskatning af oplagte renter i tilfælde som de nævnte. Den må ses i sammenhæng med reglen i forslagets § 100, stk. 3, vedrørende formuebeskatningen i sådanne tilfælde, og der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse, hvor der gøres nærmere rede for grunden til, at skattepligten er foreslået pålagt giveren og ikke den begunstigede.

Ved bestemmelsen i stk. 2, der er ny i forhold til kommissionsudkastet, men som svarer til § 17, stk. 2, i martsforslaget, er der tillagt giveren ret til at kræve den del af hans skat, der forholdsmæssigt falder på afkastning af den båndlagte formue, udredet af oplagt indtægt. En tilsvarende bestemmelse med hensyn til formueskatten er foreslået i § 100, stk. 3. Det vil under ændrede økonomiske forhold for giveren eventuelt kunne blive vanskeligt for ham at udrede den på den båndlagte formue og den oplagte indtægt heraf faldende del af skatten, og det synes naturligt, at han kan kræve denne del af skatten udredet af oplagt indtægt. Samme adgang er ved § 214 tillagt skattemyndighederne i tilfælde, hvor giveren ikke betaler sin skat.

Skatteår og indkomstår.

Til § 19.

De her foreslåede bestemmelser vedrørende skatteår og indkomstår giver i alt væsentligt kun en fastere udformning af de nu gældende regler, hvorefter ansættelsen baseres på indkomsten i det nærmest forud for skatteåret liggende indkomstår. Reglen i stk. 3, 2. pkt., om benyttelse af et andet indkomstår end kalenderåret går noget videre end kommissionsudkastet (§ 14, stk. 3 — bemærkningerne side 83), forsåvidt som der også for andre skattepligtige end selvstændige erhvervsdrivende åbnes mulighed for at fravige kalenderåret som regnskabsår; dette gælder dog kun, når særlige grunde taler herfor.

I stk. 4 er det i overensstemmelse med de administrative decentraliseringsbestræbelser foreslået, at tilladelse til omlægning af indkomståret skal gives af amtsligningsinspektoratet, i København og Frederiksberg af skattedirektoratet, dog således, at ligningsrådet fastsætter de retningslinier, efter hvilke tilladelserne kan gives. Amtsligningsinspektoratets (skattedirektoratets) afgørelser kan indbringes for ligningsdirektoratet.

Såvel efter gældende ret som efter kommissionsudkastet og martsforslaget skal i tilfælde af regnskabsomlægning indkomsten for en indkomstperio-

de, der er kortere eller længere end et år, ved ansættelsen forhøjes, henholdsvis nedsættes, forholdsmæssigt til et beløb, svarende til 12 måneders indkomst. Reglen gælder kun for personer. For selskaber og foreninger m. v. lægges den faktisk indvundne indkomst til grund for beskatningen, hvad enten den regnskabsperiode, hvori indkomsten er indtjent, er kortere eller længere end et år; som naturligt er, afpasser man derimod for disse skattepligtige ved beregningen af progressive skatter progressionen efter regnskabsperiodens længde. Denne forskel mellem behandlingen af personer og selskaber m. v. har sin årsag i, at man for selskaberne m. v. konsekvent har gennemført princippet om en kontinuerlig beskatning — således at et selskab beskattes af hele sin indkomst fra stiftelsen til opløsningen —, medens dette ikke er tilfældet, forsåvidt angår personer. Da man i nærværende lovforslag har foreslået en kontinuerlig beskatning gennemført også forsåvidt angår personer i de praktisk mest betydningsfulde situationer, nemlig hvor skatteyderen afgår ved døden, jfr. herved § 30 og kapitel 3, synes det nærliggende som her foreslået tillige at gøre beskatningen kontinuerlig for personer i tilfælde af regnskabsomlægning. Ved skatteberegningen vil progressionen, ligesom det efter gældende praksis er tilfældet for selskabers vedkommende, blive afpasset efter regnskabsperiodens længde, jfr. § 40, stk. 2, ligesom det skattefri fradrag (personfradraget) i henhold til § 36 vil være at afpasse efter regnskabsperioden.

Den i stk. 5 givne dispensationsbeføjelse for ligningsdirektoratet er navnlig tænkt anvendt i tilfælde, hvor et indkomstår slutter så kort tid efter udløbet af det pågældende kalenderår, at det er muligt for den skattepligtige at fremkomme med selvangivelse så betids, at hans skatteansættelse kan foretages indenfor de normale frister for ligningens tilendebringelse.

De indkomstskattepligtige personer.

Til § 20.

I denne og de følgende paragraffer til og med § 25 indeholdes reglerne om den subjektive skattepligt for fysiske personer.

I § 20 gives reglerne for, hvilke personer der principielt skal anses omfattet af skattepligt med hensyn til al indkomst, hvad enten denne hidrører fra indkomstkilder her i landet eller i udlandet (*fuld skattepligt*). Man har herved henholdt sig — jfr. nr. 1 — til den gældende hovedregel, at sådan skattepligt påhviler enhver person (uden hensyn til nationalitet), der er fast bosat eller har varigt